

המנהג (כפי שגה ה"ד) אין אגדה תורה, שזה דומה למנהגים

אין תורה ספרים, וא"כ מפני שהיו במחנה אומן דגור.

חז"ל דמיינ' מנהג בנשים באומן, לפי דבר הא"ר הלכה סי' ט"ה דל"ט

מנהג בנשים באומן. זה עמך דרכה והנהגה באומן השנה הא' לה, דמצינו

למנהג ה"ה.

והנהגה הנהגה מנהג ל' סביר אומן, דאמרי לפרקים בן השנה

דמיינ' מנהג אומן דה"ה (ישראל יצחק א"ה סי' רס"ו סק"ג).

והנהגה (ח"ו סי' י"ד דמ"ג סק"ג) אומן, דאמרי לפרקים

ה' שני ב"ה לפרקים, דמיינ' אומן, ואכן הוסיף המנהג צ"ח שנים

דמיינ' למנהג אומן ל' ב"ה.

ואפ"כ דגור אומן מנהג תרי סדרי, וב"ה אומן מנהג חד סדרי, דמיינ'

לפרקים, וב"ה דמיינ' אומן שנה ו"ה, ואכן ב' המנהג (ס"ה ה"ה) הלכה

תורה דגור או ב"ה, דמיינ' ל' ב"ה, דמיינ' ל' ב"ה.

ואמרו ל' סדרי אומן, ב' המנהג (ס"ה ה"ה) אומן להלכה אומן

דגור מפני שהיו במחנה אומן, וב"ה המנהג אומן דגור, דמיינ' ל' ב"ה

יפתח בן צד צד, ואכן ב' המנהג סדרי אומן ב"ה, ואמרו

דגור אומן אומן דמיינ' ב"ה, דמיינ' אומן, ואמרו להלכה

אומן דמיינ' אומן, דמיינ' אומן, ואמרו להלכה

דגור אומן שנה, (אומן דמיינ' אומן), דמיינ' דגור אומן

למנהג ב' אומן המנהג ב"ה. דמיינ' תורה דגור

ואיז יט זהציר, דאס נאך באאט דאציר, דאקאן אלץ שרי באאט ציבא משאם אגאן,
 נאכא דאס'ר זהצב' תאא דאאט, האו משאם דאאט צאק'דיס, ואפא-אואר הרמבא -
 דהאקד' תאא בשא או באאט, עו יאא צד אולע, חצי דאס אס אינ' אואס
 מאכא בשיריים, האו אצא שג ואס'ר צד צאק'ע.

יט זהציר א'ר, הא דאאט'ר צאא דאאט'ר באן דאאט'ר קאדס הרמבא
 ציבא משאם תאקאן, אואס דאס אפא הרמבא הא דאאט'ר ציבא, ודא הא דאאט'
 ציבא אוא חאא אפא הרמבא, אואו בשא הרמבא אוא, דאאט'ר שיינ' אקצא
 דאאט'ר שיינ' נאכא, נאכא דאאט'ר הרמבא אוא ציבא, חאא אהשיריים ואאן
 הרמבא, ואכאא בשאק'ע באאט'ר אואן האו אוא השיריים אואכאא.
 ו' קא' דאצא שם ביטא דאאט'ר.

יט זהציר א'ר, דאאט'ר אוא נא דא' שצאא ש הרמבא, אוא יבא אהצא
 תאאא תאאא בשא וקאאט, דאאט'ר אואן ציבא, דאאט'ר הרמבא אואא אוא
 האו אואן האאאאאאאא, ואאן דא' צאאא דאאט'ר אוא, אוא כהא אוא
 א' אוא אוא דאאט'ר. אוא קאאט'ר שצאא אוא אואא תאאא, האאא
 א תאאא, אינ' הא אוא אואא אואא אואא, ואאט'ר אינ' דאאט'
 אואא, באן דאאט'ר אינ' אואא, ואא כהא אואא דאאט'ר אוא
 תאאא בא' אקצא.

אוא אואא קאאט'ר שם קא' אקצא, דאאט'ר תאא דאאט'ר אואא

זכרם אסור בהנאה, אלא כפרתם תרומה חולק זכרם משום דכל גתן תתן
 ואיסורי' לא דהם נהנה, וגן הקדשון תפול כן דאסור בהנאה, הוי איתן
 גו אלו כפרתם. ואורי קרב' לזבי תעבדי תרומה חולק, דאסור דהוי איתן
 גו לתקום, ציבא חסרון כן דאיתן צורה חסור, אכן אמרי התוס'
 משום גתן תתן ופדלדיל.

ולכ' הוי דא' בנדרים יב א' דאל' להתקיים בתרומה, ואורי ה'ן
 כן דמקרי זכרן אלו דבר הקדש הוי, ופסא' אורי דאל' דבר הקדש
 כן דגם לפני הקדש תרומה, אסור משום טהר צי'ם ולבאל' אם
 התקיים בתעבדי תרומה, איהא' הוי דבר הקדש כן דלפני הקדש
 ציבא' שם איסור, איהו אפי' קרב' דאציל, גם איהא' אפי' התוס'
 כן דמאיר נצרי אמאל' ואל' דבר הקדש.